

neralforsamling i Sommer set, at man ønskede, at Lovens Revision skulde optages paa et nyt Grundlag, men hvis det sker, vil det i hvert Fald sinke Lovforslagets Gennemførelse, og det forekommer mig ikke, at dette vilde være heldigt, ogsaa af den Grund, at der i Lovforslaget er forskellige Bestemmelser, som vistnok efter alles Mening maa anses som væsentlige Fremskridt. Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme.

Madsen-Mygdal: Det foreliggende Forslag er en gammel Bekendt. Vi have haft det til Behandling her, kan jeg gerne sige, i en hel Menneskealder, og i den Skikkelse, det nu har, have vi haft det til Behandling i 3 Samlinger, to Gange i Folketinget og i sidste Samling her i Landstinget. Sagen har altsaa ogsaa i den foreliggende Skikkelse været Genstand for udførlig Behandling, og jeg slutter mig derfor til den sidste ærede Taler i hans Bemærkning om, at der ingen Grund er til i Dag at komme ind paa nogen videre udførlig Behandling af den; vi have i Grunden ikke noget nyt at sige ud over, hvad der er talt de foregaaende Aar. Som Formand i Udvalget fra i Fjor maatte jeg maaske tillade mig nogle enkelte Bemærkninger alligevel. For det første vil jeg sige, at det lykkedes, som det høje Ting jo ved, ikke at komme til Ende med Sagen i Landstinget i Fjor. Vi forhandlede Sagen meget udførligt i Udvalget, havde en lang Række Ændringsforslag til Behandling og havde Ministerkonferencer om Sagen, men, som sagt, vi naaede ikke videre end til at afgive Beretning. Der er jo mange Uoverensstemmelser og mange Vanskeligheder at komme bort fra, hvis det skal lykkes at naa et Resultat, men jeg skal kun nævne de væsentligste. Der er for det første Paragraf 4 om Bundgarnsplads, Ret til Fiskeplads; jeg skal ikke komme ind paa at give Grunde hverken for det ene eller det andet Standpunkt. Paragraf 6 om Aalegaardene er Hovedpunktet. Det er der, kan jeg gerne sige, at Tampen brænder, det er navnlig der, det kniber med at komme ud over Vanskelighederne. Saa er der Paragraf 13, Afstandsbestemmelserne med Hensyn til Fiskeri udenfor Aaers, Bækkes og Fjordes Udmunding i Havet, ogsaa der er der væsentlige Uoverensstemmelser. Endvidere er der Paragraf 18 om Inddragning af matrikulerede Bundgarnsstader og Sildevaadrætssteder baade i Limfjorden og ogsaa andetsteds. Endelig er der Ved-

tægtsbestemmelser i Paragrafferne 43 og 44, forskellige Bestemmelser, som der har været Uenighed om. Der er ogsaa adskillige andre Punkter; jeg ikke skal nævne, hvorom man er uenig. Men alligevel forekommer det mig, at naar jeg undtager § 6, ere Uoverensstemmelserne ikke større, end at det med god Villie kan lykkes os at komme til et Resultat om dem allesammen, og jeg haaber ogsaa, at det skal lykkes os at komme til et Resultat med Hensyn til § 6. Lykkes det at blive enig om en Form for denne, tror jeg, vi let komme ud over alle de øvrige Vanskeligheder.

Vi modtog i Fjor en Mangfoldighed af Andragender. Disse vare — i alt Fald en Del af dem — ikke i særlig Grad vejledende for Udvalget, idet adskillige af dem gik stik imod hinanden; fra den ene Side androg man om ét, og fra den anden Side om det stik modsatte.

Hertil skal jeg indskrænke mig og anbefale Lovforslaget. Naar jeg gør det, er det selvfølgelig ikke min Hensigt at ville staa i et og alt paa Lovforslagets Bestemmelser, som de foreligge, men jeg er rede til at vise Imødekommen og gøre Indrømmelser. Det er mig klart, at skulle vi overhovedet naa til Ende med denne Sag, nytter det ikke ensidigt at staa hver paa sit Standpunkt, vi maa se at komme hinanden i Møde for at komme frem med Sagen; thi der er, som allerede udtalt, stor Trang til at faa en Lov igennem. Der er jo ogsaa en Mangfoldighed af Punkter, som man fra alle Sider ønsker gennemførte, og derfor er det om at gøre snarest muligt at komme igennem med Loven.

Steffensen: Jeg er ganske enig i, at der ikke er Spor af Grund til nu at komme ind paa en 1ste Behandling af denne Lov, der gentagne Gange har været udførlig drøftet her i Tinget. Det er ganske rigtigt, som den ærede sidste Taler sagde, at det vanskelige Punkt at komme ud over er Aalegaardsspørgsmaalet; kunne vi komme ud over det, tror ogsaa jeg, at vi kunne komme ud over alle de andre Vanskeligheder. Men det kan heller ikke nytte at tage dette Spørgsmaal op til Forhandling her. Jeg er derfor enig i, at Lovforslaget snarest muligt bør gaa i Udvalg.

Lewinsky: Det foreliggende Lovforslag indeholder flere Bestemmelser, som ikke uden store Vanskeligheder ville kunne føres